

Azadliq Newspaper protiv Azerbajdžana (br. 12708/13), 25.11.2025. godine**Kršenje članka 10. Ek**

Podnositelj zahtjeva su novine Azadliq koje se objavljuju u Azerbajdžanu. Prestale su s izdavanjem tiskanog izdanja 2016. godine zbog financijskih poteškoća.

Slučaj se odnosi na presude protiv podnositelja zahtjeva nakon objave članka 2012. godine u kojem se kritizira upravljanje državnom podzemnom željeznicom (Baku metro), kada su cijene karata povećane.

Sud je posebno utvrdio da su novine našetile ugledu osobe T.A., bivšem izvršnom direktoru Baku podzemne željeznice, te im je naloženo da objave ispravak teksta i isplate T.A. otprilike 30.600 eura odštete.

Pozivajući se na članak 10. (sloboda izražavanja) Europske konvencije, podnositelj zahtjeva prigovorio je da su odluke i sankcije protiv njega bile nesrazmjerne.

Europski sud je zaključio da domaći sudovi nisu pružili relevantno i dovoljno opravdanje za težinu financijske sankcije izrečene podnositelju zahtjeva, koja nije izgledala kao da ima razuman odnos proporcionalnosti s legitimnim ciljem koji se želio postići. Stoga miješanje nije bilo „nužno u demokratskom društvu“ u smislu članka 10. Europske konvencije.

Europa Way S.r.l. protiv Italije (br. 64356/19), 27.11.2025. godine**Kršenje članka 10. Ek**

Podnositelj zahtjeva je Europa Way S.r.l., društvo s ograničenom odgovornošću sa sjedištem u Rimu. Posluje u sektoru televizijskog emitiranja.

Predmet se odnosi na dodjelu frekvencija za digitalno televizijsko emitiranje. Nakon prijelaznog razdoblja s analogne na digitalnu zemaljsku televiziju, Regulatorno tijelo za komunikacije Italije (AGCOM) utvrdilo je 2010. godine pravila za besplatnu dodjelu digitalnih zemaljskih frekvencija. Poziv za podnošenje ponuda otvoren je u srpnju 2011. godine, a podnositelj zahtjeva sudjelovao je u istom nadmećući se za jednu od frekvencija rezerviranih za nove sudionike i male operatere. Postupak nadmetanja obustavljen je ministarskom uredbom u siječnju 2012. godine, ukinut je novim zakonom koji je stupio na snagu u ožujku 2012. godine i zamijenjen postupkom odabira temeljenim na naknadama 2013. godine. Podnositelj zahtjeva bezuspješno je osporio ove mjere na sudu.

Pozivajući se na članak 10. (sloboda izražavanja), podnositelj zahtjeva se žali da je obustava i poništenje prvog natječajnog postupka nezakonito smanjilo njezino pravo na širenje informacija i ideja. Posebno tvrdi da su se nacionalne vlasti miješale u neovisnost odluke AGCOM-a o dodjeli digitalnih zemaljskih frekvencija te da postojeći regulatorni okvir nije pružao odgovarajuću zaštitu od arbitrarnosti u njegovom slučaju.

Europski sud naglasio je važnu ulogu koju regulatorna tijela imaju u održavanju i promicanju slobode i pluralizma medija, te potrebu osiguranja njihove neovisnosti.

Utvrдио je, posebno, da su sami nacionalni sudovi odbili primijeniti zakon iz 2012. godine, smatrajući ga nespojivim s pravom Europske unije i da bi njegova primjena nezakonito potkopala regulatorne ovlasti AGCOM-a. Stoga je bilo jasno da domaće pravo nije dopuštalo obustavu ministarskom uredbom i poništenje početnog natječajnog postupka od strane zakonodavca.

Također je utvrdio da je podnositelj zahtjeva mogao razumno očekivati da će se njegov zahtjev za frekvenciju procijeniti prema regulatornom okviru koji je bio na snazi u to vrijeme. Izmjena pravila i kriterija koje je AGCOM legitimno usvojio u izvršavanju svojih regulatornih ovlasti u tom procesu jasno je potkopala njegovu neovisnost.

Europski sud je stoga zaključio da zakonodavni i administrativni okvir o dodjeli digitalnih zemaljskih frekvencija nije pružao odgovarajuće zaštite od arbitrarnosti, što je bilo suprotno pravu podnositelja zahtjeva na širenje informacija i ideja.